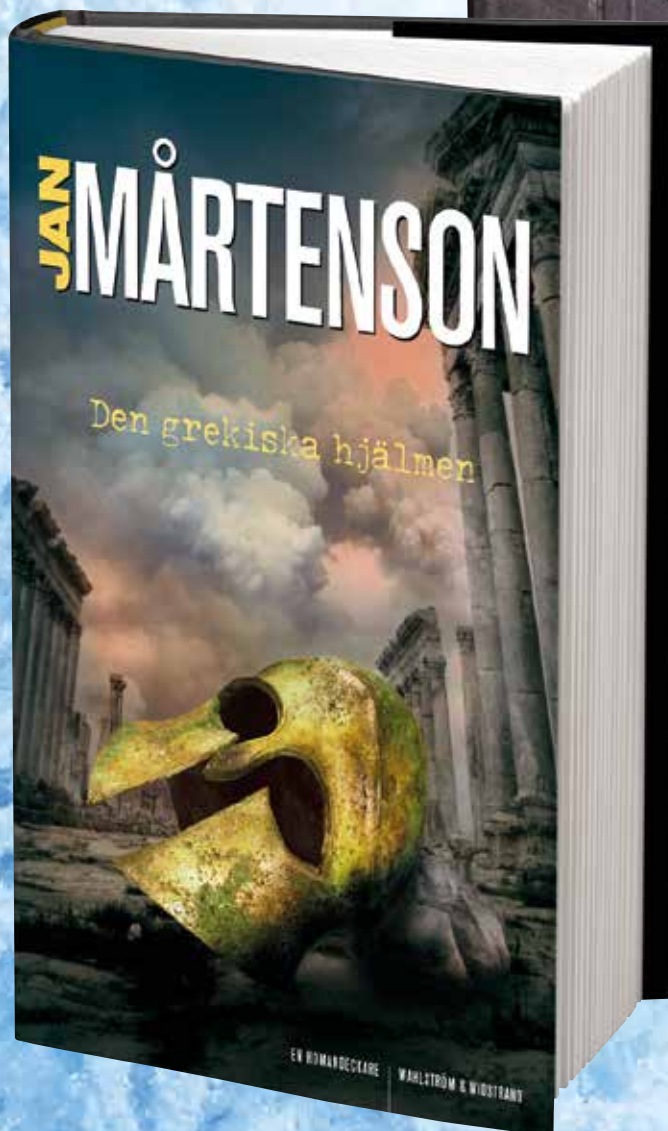

Homan Gazette

NR 3 2012

MEDLEMSTIDNING FÖR HOMANSÄLLSKAPET

2013
dubblerar
80-årsjubilerande
VSF

Oss håller inga bojor, oss binder inga band!

På långritt i 1920-talets Europa med Linde Klinckowström-von Rosen

Ett spännande och fascinerande kvinnoliv som inte liknar något annat. Läs mer s. 8

Den grekiska hjälmen

Homan i Miami Beach

Johan Kristian Homan, den stillsamme antikhandlaren från Gamla stan, är på en god väns bröllop i Shakespeares födelsestad, där han träffar en förmögen svensk musikproducent. Läs mer s. 7

Redaktörens rader

Nästa år blir ett extra rikt Homanår. Dels kommer VSF med sin årliga deckare, som år 2013 heter Den grekiska hjälmen, dels kommer han med en intressant bok om Linde Klickowström. Ni får redan nu en försmak av Den grekiska hjälmen. VSF har skrivit ett bidrag speciellt för oss i HomanSällskapet. Boken om Linde Klickowström kommer att släppas på VSF:s 80-årsdag den 14 februari och Den grekiska hjälmen kommer rykande färsk ur pressarna i maj.

Vi har begått höstfesten under mycket angenäma former där

VSF:s fru Ingrid Giertz-Mårtenson gav oss fascinerande inblickar i modevärlden. Om det kan ni läsa i tidningen liksom om en trelig seglats i Homans vattenspår samt ett reportage från Bokmässan i Göteborg. Ett julklappstips: En Homanbok eller ett medlemskap i vårt sällskap. Eller varför inte båda? I juletider ska man vara generös!

God Jul och Gott Nytt År önskar vi i styrelsen!

Clas Göran Carlsson
ordförande

Homanssällskapetets gotlandsresa

Homaniterna har varit ute på vift vår hjälte vi följt i spåren vi känner ju alla till hans bedrift när vi läst Caesars Örn under åren.

På båt till Visby kåsera ´ VSF Jan: "Homan ska nu filmad bliva produktionsbolaget jobbar enligt uppjord plan gestalta Homan?det kan stjärnorna bara skriva".

Till Gotland ställde vi alltså vår färd först till grottor i Lummelunda vi treva ´ oss fram ini berghållans värld en miljö ack så annorlunda.

Vi checkade in på Solhems hotell centralt precis utanför muren på Munkkällarn satt vi till senan kväll stämningen nådde den höga temperaturen.

Nästa morgon oss mötte en trevlig guide käck tös med gotska dialekten genom staden vi gjorde en stillsam rajd lokal bildning vi fick på direkten.

In i Domkyrkan stor och mäktig vi gick såg så Huset i Fiskaregränden det var där som vi vet att det sa "klick" så berättar ju Homanlegenden.

I Fornsalen tog så vår vandring slut lunch avnjöts i museimatsalen reseledam Leif Berg ska ha en salut så det hörs bort till Almedalen!

Så lämna ´ vi Visby i lagom bris vi nöjda nu oss riktigt känner snart ser vi fram emot nästa surpris alla vi inbitna Homanvänner.

Donsö 2011-09-10/Leif Larsson
senkommen men trogen Homanit

Homan Gazetten

HomanSällskapetets styrelse består under året 2011/2012 av:

Ordförande

Clas Göran Carlsson
clasgoran.carlsson@telia.com

Sekreterare

Monika Stenlund
monika.stenlund@comhem.se

Kassör

Nils-Magnus Lobenius
nilsmagnus@lobenius.com

Klubbmästare

Bims Löthman

Ledamöter

Birgitta Löhtman
Peter Fernegård

Adjungerad webmaster

Ulf Björkman
ulle.bjorkman@telia.com

Adjungerad reseansvarig

Leif Berg
leif.b.berg@telia.com

HomanSällskapetets

plusgirokonto: 4335130-3

Årsavgift: 150 kr

Redaktör för HomanGazetten

Clas Göran Carlsson
Hästängsvägen 14
183 77 Täby
08-756 22 23
clasgoran.carlsson@telia.com

Tryck

Exaktaprinting, Malmö

Grafisk form

Exaktamedia, Malmö

www.homansallskapet.se

En försmak av Den grekiska hjälmen

I årets Homan är Johan Kristian inbjuden till ett bröllop i Stratford upon Avon, vilket, som alla vet, är Shakespeares födelsestad. Han är också både gift och avliden i samma stad så man kan med fog kalla honom Strafordare.

På bröllopet träffar Johan Kristian en mycket förmögen och framgångsrik musik- och teaterproducent, Rickard Bergman, Han är bosatt i Schweiz och Stockholm och han samlar antikviteter. Men inte gustavianska pinnstolar utan "riktiga" antikviteter som marmorbyster av romerska kejsare, amforor från Egeiska havet och annat av en dignitet som sällan, mycket sällan kommer i närheten av Homans antikhandel på Köpmangatan i Gamla stan.

Nu får Johan Kristian ett uppdrag. På en konstmässa i Miami skall en grekisk hjälm, ett par tusen år gammal, säljas. Priset ligger på runt två miljoner (det är pengar det också). Nu ber han Homan åka och köpa den bronsgröna hjälmen. På Homans fråga svarar Bergman att han inte kan resa själv av "skatteskal." Den amerikanska skattemyndigheten IRS har en annan uppfattning än han om vilken skatt han bör erlægga. Det gör att han tills vidare inte får visum till USA.

Johan Kristian åtar sig uppdraget med sin vanliga glada brist på om-döme. Han flyger alltså till Miami, in-handlar hjälmen, och vänder tillbaka till Stockholm. Där uppdagas att Bergman inte bara är producent, han gör också business med vissa mineraler som bl.a används i kärnvapenbärande missiler, alltså strategiskt viktiga varor. Det gör att också CIA intresserar sig för herr Bergmans affärer. Inte mindre intressant är också att han samarbetar med en rysk oligark, Vladimir Sytenko,

som bl.a gör business med Iran. Landet sägs snart uppnå kärnvapenkapacitet och behöver eventuellt också bygga missiler för att nå angelägna mål. Inte minst i Israel.

CIA:s teknologi är av världsklass och övervakning av Bergmans kommunikationer leder till att man också tar Johan Kristian under observation, för säkerhets skull följer honom i Miami och i Stockholm. Har han också något med de strategiska mineralerna att göra? Inte bara grekiska hjälmar. Är Homan inblandad i någon form av sofistikerad vapenhandel som kan hota USS:s intressen?

Och är man i Rickard Bergmans bransch får man inte bara vänner, fiender också, bittra fiender bland konkurrenter och skådespelare.. Anklagelser om brutna kontrakt, orättfärdiga avskedanden, och förstörda karriärer haglar. Mutor och korrup-tion. Det finns många som avskyr Bergman till den grad att man skulle hälsa hans död med tillfredsställelse.

Rickard Bergman har gift sig med änkan till den föregångaren som grundat Swedish Music och de båda barnen, Henrik och Eva, är inte roade, minst sagt. De ser sin styvpappa som en hänsynslös uppkomling som har nästlat sig in hos deras mamma för att ta över företaget som Henrik såg sig som arvtagare till.

Eb dramatisk mordbrand inträffar liksom ett mord, ett rånmord med ett ilk och ett tömt kassaskåp och Johan Kristian blir indragen. Han var den

siste som veterligen träffade mordoffret och det stora arvodet för hjälmköpet har han satt in på sitt konto dagen efter mordet. Det intresserar polisen som lägger sitt pussel-

Sen berättar jag inte mer än att den som gillar herr Homans sällskap kommer att få sitt lystmäte, det garanterar jag. Dramatik. Spänning. kultur, antikviteter, god mat och goda viner. Allt finns med!

God Jul från herr Homan,
Cléo och mig.

Grekisk krigare tappade guldhjälmen

Arkeologer har hittat en ovanligt fin hjälm i Haifabukten i Israel.

För 2600 år sedan tappade en krigare sin hjälm i vattnet i Haifabukten i Israel, och det måste ha irriterat honom, för den ovanligt fina hjälmen var både täckt av bladguld och dekorerad med ormar, lejon och en påfågelstjört.

Krigaren har därför varit välbärgad, säger amerikanska och israeliska arkeologer, som tippar på att han var en grekisk legosoldat i den egyptiska farao Necho II:s tjänst.

Glöm inte medlemsavgiften för 2013.
Sätt in 150:- på plusgirokonto 4335130-3

En kulen höstkväll på Piperska Muren

I ett stilla regn anlände 40 homaniter denna kväll till Piperska Muren i Stockholm.

Redan vid entrén blev man glad när det skyltades att HomanSällskapet ikväll hade träff i Wienersalen .

Visste ni förresten att denna byggnad anlades av Carl Piper. Han som dog i Poltava. I kväll kunde vi hälsa många nya medlemmar välkomna och hoppas att de fick en trevlig kväll med VSF. Även en del långväga medlemmar hade kommit. Leif Larsson trotsade hårda vindar i Donsö utanför Göteborg och kom till oss, liksom makarna Paul och Margit Wihlborg från Rödeby i Blekinge. Det är bara att lyfta på hatten!

Vi hälsades välkomna av ordförande Clas Göran Carlsson och efter detta åt vi en underbar middag. Förrätten bestod av chèvremousse med timjan- och honungsrostade rödbetor. Mycket gott! Sedan följde halstrad röding. Den serverades med chipotsås och för den blev alla vid vårt bord lyriska. Vi bad kocken om receptet och här kommer det:

Chile, tomat, grönsaksbuljong, grädde, maizena, salt och peppar.

Den är underbart god och kan säkert serveras till andra fisksorter. Kokt potatis serverades till detta. Äppelsorbet med kardemummabrownie smälte i munnen. Detta var den sista måltiden som vår nu avgångne klubbmästare Mikael Franck ordnat och det kommer att dröja mycket länge innan man glömmer denna måltid. Ett varmt TACK Mikael för detta!

Nils Magnus Lobenius var som vanligt i farten med sin frågesport. Med 17 rätt av 22 möjliga vann Lill Lill Lundgren denna tävling. Du är ett geni! Hon erhöll Kungliga Djurgården

en bok utan mord från VSF:s rika produktion.

Kvällens stora huvudnummer var inte VSF denna gång utan hans hustru Ingrid Giertz Mårtenson. Hon hade mycket att berätta om kläder och mode. Vad gör vi på morgonen när vi har vaknat? Går upp och klär sig. Eller som Ingrid uttryckte det ”sätter på en ram”. Vi tolkar vår egen personlighet med att visa upp oss” Vem vill vi vara”? Vem vill vi föreställa ? Vi gör olika saker under dagen t.ex jobbar i trädgården, går på möten, går till jobbet osv. Vi klär oss för att synas och för att vara bekväma i våra roller.

Före den franska revolutionen var den franske mannen mycket välklädd, men efter blev han mera vanlig. Däremot behöll kvinnorna sitt sätt att klä upp sig och behaga mannen.

Vi betraktar varandra och vad ser vi? En välklädd person kan vara samma människa men tolkningen görs på olika sätt.

Mode som företeelse fanns redan på 1300-1400 talet vid det Burgundiska hovet. Klädseln som element är i ständigt förändring.

Ingrid Giertz Mårtenson ville som ung arbeta med färg och form och haute couture.

Hon arbetade i Paris på det stora modehuset Givenchy. Här satt hon i 3-4 månader som andra sömmerska och fick efter en modeteckning sy upp modellen i oblekt bomullstyg för att sedan sprätta upp allt och göra samma sak på det riktiga tyget. Ett mycket svårt arbete.

Efter en tid började Ingrid att tröttna, hon ville ha andra arbetsuppgifter.

Hon gick upp till VD:n och undrade vad det fanns för något att göra? Vad hon inte visste var att hans sekreterare hade slutat för 2 dagar sedan. Hon blev genast erbjuden denna plats.

I två år arbetade Ingrid som chefsekreterare och hade sin arbetsplats i samma rum som VD:n. Hon mötte alla de stora såsom Greta Garbo, Jacqueline Kennedy och Audrey Hepburn.

Ingrid gick sedan vidare till ett annat modehus nämligen Lanvin som var nyöppnat. Där skötte hon PR, press, brevkontakter och mycket annat. Gjorde många resor både inom och utanför landet för att sedan återvända till Sverige 1966, då ”Svinging London” blev populärt och de franska modehusen kom lite i bakvattnet.

Väl hemma har Ingrid arbetat som VD för Skobranschrådet och Svenska Moderådet. Hon är kvinnan som fört in mode i den akademiska världen. På Stockholms Universitet finns sedan 2006 en linje i modevetenskap.

Sedan var det dags för VSF Jan Mårtenson.

Vi trodde alla att han skulle tala om Homan, men han tyckte att vi kan för mycket om honom. Något blev i alla fall sagt som att den nya Homandekaren kommer att heta ” Den grekiska hjälmen”. Redan är fem kapitel färdiga.

Jan fortsatte att berätta lite om boken om grevinnan Linde Klinckowström von Rosen. Hon som red på sin isabellfärgade trogne vän, hästen Castor. De genomförde sex långritter i Sverige och runt om i Europa mellan åren 1926 och 1932. Den sammanlagda

sträckan av alla riterna, som mestadels företogs i skritt, var 12.751 km! Slå det den som kan!

Varför skriver VSF om denna dam beror på att han på en middag mötte barnbarnet Susanne, den mest ridande av Lindes alla barnbarn. Hon hade i sin ägo 45 kassetter och en massa brev och ville att detta skulle sammanställas.

Det är en spännande familj som Linde von Rosen härstammar från.

Fadern Friherre Axel Klinckowström föddes på ryska legationen i Darmstadt, Hessen. Han blev filosofie doktor i Würzburg, och tjänstgjorde 1895-1904 som docent i zoologi vid Stockholms högskola. Han var även bakteriolog och författare, i pressen

känd som Klinkan eller Den vittre baronen. Han företog även forskningsresor till Spetsbergen, Surinam, Sydpolen, Island, Grönland, Färöarna och Jan Mayen.

Han tyckte även om att spela operett. I rollen som greven i "Greven av Luxemburg" var han så bra att publiken tog honom som en riktig sådan. De visste kanske inte att så var fallet.

Lindes farmor, Marie Klinckowström var av polsk adel och hade varit hovdam hos ryska kejsarinnan. Hon var kvinnan som brände breven mellan den franska drottningen, Marie-Antoinette och den svenske greven, Axel von Fersen.

Inte undra på att Linde von Rosen

hade äventyret i blodet.

Hennes häst Castor vilar i rosengården på Lindö, där Linde von Rosen bodde med sin make Hans von Rosen.

På Castors gravsten finns alla ritter upptecknade. Lindes ridutrustning - sadel, väskor, kläder, aftonklänning och pistol - har skänkts till Livrustkammaren.

Allt om hennes äventyr på hästryggen och mycket mera kommer ni att få läsa i den nya boken som utkommer på VSF:s födelsedag den 14 februari 2013. Denne unge man fyller då 80 år. Tro det eller ej!

Efter detta bröts taffeln och vi begav oss ut i regnet.

Text: Monika Stenlund

Foto: Clas Göran Carlsson

Homan mönstrar ombord

för 40:e gången

För HomanGazettens läsare kan vi avslöja att antikhandlare Johan Christian Homan har en hemlig aktivitet veckan efter midsommar sedan 40 år tillbaka.

Då mönstrar han nämligen på en segelbåt med den speciella arbetsuppgiften att berätta sina spännande levnadsöden för mig, Birgitta Öman, min kapten Anders och eventuella gäster ombord. Han får även gärna ta uppgiften som kock ombord och laga årets rätt. Tyvärr kan inte hans förmåga siameskatt Cleo de Mérode få bli skeppskatt eftersom vi är allergiska. Men Ellen brukar ju ta hand om henne och ge henne kardemummakaka och annat gott när husse är ute och reser eller besöker auktioner.

I största hemlighet beger sig Johan Christian till Sigtuna Bokhandel, där han möter oss. Iförd bokhandelns speciella förklädnad, i år ett presentpapper med vackra rosor på, förs han i triumf ner till småbåtshamnen och ombord på båten Zerlina där sedvanliga högtidliga välkomstceremonier äger rum.

Anders och jag seglar varje år ut vår segelbåt från Uppsala till Stockholms skärgård. Båten heter Zerlina och är en Nordisk familjebåt. Naturligtvis finns det en bokhylla ombord, som vartefter sommaren framskrider alltid blir för trång. En bokhylla ombord på en båt gör båten till ett riktigt hem.

Vi lever i stort sett hela sommaren ombord. Båten är basen för vårt sommarliv och har varit det i drygt fyra decennier. Vi brukar segla på ostkusten men har även gått Göta kanal och

seglat på västkusten. Rutterna växlar men det finns några återkommande traditioner som vi inte

ändrar på. Till exempel börjar vi alltid seglingar med att gå till Sigtuna. Där sker alltid proviantering av lekamlig och andlig spis, god mat, vin och böcker. Det är roligt att bunkra alla förmödenheter i den charmiga lilla staden, där allt man behöver finns att köpa på den lilla gågatan Stora gatan, med sina gamla mysiga trähus. Att handla i stora köphangarer i Uppsala får man nog av resten av året.

På denna gågata ligger den bedårande och oemotståndliga lilla bokhandeln med den sirliga lilla skylten Sigtuna Bokhandel dinglande utanför. Där har vi bland annat köpt årets Homan-bok varje sommar sedan den första gången framträdde på den litterära arenan. Vi är stort tack skyldiga Jan Mårtenson som har låtit

oss få kontakt med denna mångkunniga och äventyrslystna antikhandlare

som generöst förmedlar sitt gränslösa vetande inom i stort sett alla områden. Många gånger har Johan Christian räddat middagskonversationer genom sitt sätt att snabbt och inspirerande lära ut kulturhistoriska intressanta fakta – inte minst förstås när det gäller antikviteter.

I år går vår seglats så småningom ut till vackra Singö där vi kommer att möta familj och vänner vid en privat visafton vid havet, även detta en årlig tradition. Medan trubaduren Ola sjunger ser vi – förhoppningsvis – solen gå ner i havet, och de små skuttande och lekande barnen komma till ro i föräldrafamnar bland täcken och filtar med gosedjur och tummar i munnen.

Men då har Homan sedan länge

mönstrat av. Han brukar gå iland i Stockholm i Vasahamnen, där han kan ta Djurgårdsfärjan hem till Köpmangatan. Där tar han bort kommer strax-skylden på dörren och kollar med sin kollega Erik tvärs över gatan om någon eventuell kund har intresserat sig för den fina byrån av Linnings hand i skyltfönstret eller några tennstop och silverkannor. Vi hoppas att så är fallet. Sedan tror vi att Homan går och hämtar sin kära katt hos Ellen, dricker kaffe med solgul sockerkaka innan han går hem med Cleo på axeln. Väl hemma tar han nog en välförtjänt Dry Martini på sin terrass. Just denna dag går starten på Gotland runt från Stockholm och från sin fina utsiktplats från terrassen han kan se de vackra båtarna som för fulla segel avtecknar sig mot Skeppsholmen.

Han tänker på seglatsen från Sigtuna med härlig medvind, broöppningen vid Stäket där glada metande

ungdomar halade upp blänkande mörtar, seglingen genom Stockholm med dess fantastiska villor på stränderna, vackra båtar vid bryggorna och de stora nya kontors- och fabriksbyggnaderna på stränderna, där det förr låg gamla nedlagda industrier och rostiga båtvrak. Han tyckte nog att det var skrämmande att gå under alla broar. Det verkar omöjligt att vår båt med drygt 13 meter hög mast ska komma under dem, och man håller andan varje gång. Men det går bra fast marginalen är liten.

Det är roligt att se nya Hammarby sjöstad från sjösidan med sina stora bostadsbyggnader, restauranter, butiker och färggranna passagerarfärjor. När vi kom fram till Danvikstullsbron blev det en lång skvalpig väntan på broöppningen. Vi fick en rafflande underhållning av ett gäng ungdomar som övade bergsklättring på de brant stupande klipporna. Ingen ramlade dock ner, till vår stora lättnad.

I kvällningen kom vi ut ur kanalen vid Gröna lund, där hjärtskärande ångestskrik hördes från Fritt fall, berg- och dalbanan och andra tortyrinstrument. Vi styrde mot Vasahamnen där vi lade till för natten. Stockholm från sjösidan är så fantastiskt vackert med sina ståtliga hus, kyrkor, Nordiska museet, Vasamuseet och hela miljön på Djurgården med vackra båtar av allehanda slag. Man blir lika tagen av de vackra vyerna varje gång man ser dem.

Vi hoppas att han också tänker på den entusiastiska besättningen som med stor uppmärksamhet har tagit del av årets nya äventyr. Vi tror att Johan Christian Homan blickar ut över Djurgården i kvällssolen i väntan på att få bjuda Francine på en god middag. Kanske funderar han redan på vad han ska berätta nästa år ombord på Zerlina.

Text & foto: Anders & Birgitta Öhman

Den grekiska hjälmen

Homan i Miami Beach

Johan Kristian Homan, den stillsamma antikhandlaren från Gamla stan, är på en god väns bröllop i Shakespeares födelsestad Stratford-upon-Avon, där han träffar en förmögen svensk musikproducent. Denne bor i Schweiz, är också samlare på exklusiv nivå och inriktar sig på antikviteter från Grekland och Rom. Nu finns en magnifik brons hjälm från 500-talet f.Kr. till salu på en utställning i Miami Beach. Den kunde ha burits av en grekisk krigare vid slaget vid Marathon och är ett unikt föremål av museiklass. Samlaren ber Homan köpa in hjälmen för hans räkning, priset är inte några problem. Han kan inte göra det själv,

eftersom han inte har inresetillstånd till USA: "Skattemyndigheterna där och jag har olika uppfattningar", som han säger.

Johan Kristian tar uppdraget, reser till Miami och imponeras av den storslagna art déco-arkitekturen i Miami Beach. Han köper hjälmen, men det förändrar i ett slag hela hans tillvaro och visar sig få dramatiska konsekvenser, inte bara för honom själv ...

Handlingen går från antikens Grekland via England och Florida för att kulminera vid en musikalpremiär i Stockholm, där döden slår till. Internationella miljöer med historiska inslag, en spännande handling, ett udda och färgstarkt persongalleri - men antikhandeln vid Köpmangatan är fortfarande den trygga platsen i Homans tillvaro. Eller?

Jan Mårtenson är med sina hittills 41 böckerna om Johan Kristian Homan nestorn inom svensk kriminalfiktur. Ingen kan som han kombinera kittlande mordgåtor med kultiverad kuriositet om allt från antikviteter till Dry Martinirecept.

Gå in på vår utmärkta hemsida www.homansallskapet.se

Bokmässan 2012

Äntligen kom den efterlängtdade sista helgen i september, när Bokmässan i Göteborg slår upp sina portar. Årets tema på mässan var: "Nordisk litteratur" och det var med stora förväntningar jag hoppade på tåget ner till Göteborg.

Lördagens seminarium nr 1 var givitvis VSF's med titeln: "Länge leve romanserien", som VSF höll tillsammans med Viveca Lärn och med Mattias Österlund som moderator. Seminariumet handlade om hur man lyckas, som författare att hålla liv i sina karaktärer i bok efter bok. Där är ju VSF en mästare som lyckats hålla liv i den livsnjutande, antihjälten och antikhandlaren Johan Kristian Homan i 40 böcker. Händer det någonsin att han tänker: "Nu skall jag döda den där dry martinidrinkaren också?" Och vad gör man som författare om sådana tankar tränger sig på? VSF

intygar att han inte har några sådana tankar. "Vi

är som bröder, Homan gör saker som jag skulle vilja göra, men inte törs." När VSF började skriva om Homan 1973, var det mera som en blogg, han tänker aldrig på att tillfredställa sina läsare utan bara på att tillfredställa sig själv. Skrivandet var mera som en hobby, ett sätt att vara och det gav möjlighet till samhällskritik. Homan förändras liksom samhället förändras. De flesta människorna runt Homan är som statister, nya i varje bok. Dock finns alltid Erik Gustavsson, Ellen Andersson, Calle Asplund och katten Cleo alltid med i hans böcker (på senare tid också Francine).

Viveca Lärn "dödar" ibland sina karaktärer i sina böcker om "Saltön",

som t ex MacFie. Det resulterade i att

hon blev överfallen av en ilsken läsare. Hon tänkte även döda Blomgren, men ändrade sig. Viveca Lärn har också varit verksam som författare i ungefär 40 år. Hennes nya bok utspelar sig i Göteborg, där vi får följa en grupp personer som bor i samma hus på Heden.

VSF avslutar seminariumet med att tala lit om sina nya Homanbok, som kommer i vår. Den heter: "Den grekiska bronshjälmen". Han minns också en middag hemma hos Viveca, där Humphrey Bogarts son deltog. Vid signeringen berättar Viveca att hon är medlem i "Homansällskapet".

Söndag eftermiddag kånkande på alla nyinköpta böcker och full av nya intryck kliver jag på tåget tillbaka till Stockholm. Det hav varit en givande bokhelg tillsammans med 90.000 andra besökare på årets Bokmessa.

Bims Löthman

Oss håller inga bojar, oss binder inga band!

På långgritt i 1920-talets Europa med Linde Klinckowström-von Rosen

Ett spännande och fascinerande kvinnoliv som inte liknar något annat

Året är 1926. Den unga adelsfröken Linde Klinckowström, uppvuxen på godset Stafsund, rider ensam ut i Europa. Hennes ende följeslagare är Castor, den stora hästen, som kommer att vara hennes trogna kamrat under många år. Tillsammans upplever de fantastiska äventyr. Men nu är målet Paris. Här bor Lindes syster Thora, gift med konstnären Nils von Dardel. Och här träffar Linde många av dåtidens stora i de bohemiska konstnärskret-

sarna; Picasso, Modigliani, Hemingway...

Äventyret ger mersmak. Något år senare rider Linde till Rom. Och sedan blir det Belgien, Ungern, Tjeckoslovakien, Polen... Sex långgritter i efterkrigstidens Europa, sammanlagt 13 000 kilometer. Hon möter nya gränser, nya ideologier, raserade statsskick och störtade troner. Glitter och glamour. Armod och nöd. Linde är kavat och räds inget, och ibland övernattar hon i Castors spilta, ibland hos släktingar på jättelika slott. Allt hon ser dokumenterar hon. I sina dagböcker och i tidningsartiklar som publiceras i Bonniers Veckotidning.

Och i mängder av brev. Så småningom blir det också flera böcker.

År 1933 gifter hon sig med Hans von Rosen, tvåfaldig olympisk guldmedaljör i hästhoppning. Nu börjar ett annat liv, som grevinna och husfru på godset Lindö. Men drömmen och längtan finns alltid kvar - att omigen få göra en långgritt på bästa vännen Castor.

Om denna fascinerande kvinna och hennes spännande liv - hon blev nästan 100 år - har nu Jan Mårtenson skrivit en bok. Till sin hjälp har han haft Lindes dotterdotter, Susanne Giraud - och naturligtvis Linde själv! Boken är rikt illustrerad med många fotografier från samtiden.